

Ludewig Rømer:

Når vi skal bringe slaver fra et sted til et andet på kysten over land så bruger vi halsbejler, eller bøjler, som de ellers har om benene, sætter vi om halsen på dem og stikker en kæde derigennem. På sådan en kæde kan man fare 50 slaver og bruger kun 2 til 3 mand til deres bevogtning...

Helt fortrædelig kan man blive, når en portugiser skal købe slaver; vi lader slaverne rage (red: barbære) overalt. Og lader dem smøre sig med palmeolie, når de skal falbydes, at de kan se godt ud, når skibskaptajnerne ser på dem; en portugiser kan tilbringe fire timer med at se på en slave, han lugter dem i halsen, han føler på dem overalt. Slaverne må gøre krumspring for ham, le og synge for ham. Til sidst slikker han dem med tungen omkring hagen for at føle, om de har skæg, og hvis en slave har mindste ar på kroppen, forskyder han ham. En engelskmand er også kræsen, men ikke så urimelig som en portugiser. En franskmand tager gerne alt, hvad der er sort.

(Note: fra Lægen Paul Iserts Breve fra Dansk Guinea: 1783-87, udgivet i 1917. Bearbejdet.)